

виявлятися під час тривалого періоду сприятливого впливу інвестицій на виробництво та збут продукції, збільшення прибутку підприємства.[3]

Висновки. Інвестиційна стратегія – одна з найважливіших в загальному наборі стратегій підприємства. Ефективне використання інвестиційних ресурсів підвищує ефективність діяльності підприємства, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності підприємства, забезпечує збільшення вартості його активів. Кожне підприємство формує інвестиційну стратегію, виходячи з власних потреб в інвестуванні і враховуючи віддачу від вкладень з точки зору отримання прибутку і забезпечення соціального ефекту. Ефективна реалізація стратегії пов'язана з вибором об'єктів інвестування і оптимізацією показників ризику і доходності.

Література:

1. Довгаль Л. В. Стратегія інвестиційної діяльності підприємства / Довгаль Л. В. // Управління розвитком. – 2012. – №3. – С. 145 – 147.
2. Поняття інвестиційної стратегії та порядок її формування на підприємстві. – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://buklib.net/books/35293/>
3. Якимчук, Т. В. Роль інвестиційної стратегії в діяльності підприємства / Т. В. Якимчук // Наукові праці НУХТ, 2008.– № 27. – С. 144 –145.
4. Конащук В.Л., Ковальова В.Ю. Формування інвестиційної стратегії промислового підприємства / В.Л. Конащук, В.Ю. Ковальова // Економічний вісник ЗДІА, 2012. – №3.

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ В УМОВАХ КРИЗИ

Л.А. Некрасова, к.е.н., доцент
О.В. Моніч

Одеський національний політехнічний університет

Сьогодні перед Україною постає стратегічне завдання переходу до інноваційного типу розвитку, перетворення її в динамічну високорозвинену країну, здатну розробляти, виробляти і застосовувати високі технології, і для цього потрібно приступити до формування та здійснення нової стратегії соціально-економічного розвитку, в першу чергу, за рахунок інвестиційної та інноваційної діяльності.

Сьогодні в умовах кризи фінансування інноваційної діяльності та низького рівня інвестиційної активності в інноваційному секторі економіки України однією із ключових проблем є реалізація стратегії інвестиційно-інноваційного розвитку. Особливої актуальності на сьогоднішній день набувають питання вдосконалення принципів, методів і підходів до інвестиційного забезпечення інноваційних процесів [3].

При аналізі інноваційно-інвестиційного процесу, слід мати на увазі, що інновації матеріалізуються за допомогою інвестицій, а інвестиції в сферу виробництва багато в чому втрачають сенс в умовах слабкого завантаження виробничих потужностей [2, с.205].

Протягом багатьох років ми спостерігали економічну кризу в Україні, яку спричинили такі фактори, як неефективна державна політика в культурній, економічній, соціальній та політичній сферах.

Актуальним питанням в умовах кризи для України постає правильне формування стратегії, яка дозволяє впорядкувати та розподілити обмежені ресурси, враховуючи слабкі та сильні сторони країни.

Багато західних вчених вважають, що розвиток інноваційно-інвестиційної діяльності це реальна можливість вивести країну із кризи. Підтримують цю думку автори монографії Л.Л. Антонюк, А.М. Поручник, В.С. Савчук, які стверджують: «Інноваційна система забезпечує побудову динамічної економіки, що базується на знаннях та світовому лідерстві національних компаній ...» [1,5].

Очевидно, що відродження виробництва потребує інноваційного підходу та інвестування

– це і є основа, яка допоможе країні вийти з економічної кризи. Отже, стратегія інноваційно-інвестиційного розвитку регіону вкрай необхідна для залучення інвестицій, впровадження інновацій, відновлення конкурентоспроможного виробництва, зростання зайнятості населення[4, с.184].

Зобразимо на рис. 1 алгоритм формування стратегії інноваційно-інвестиційного розвитку [4, с.187].

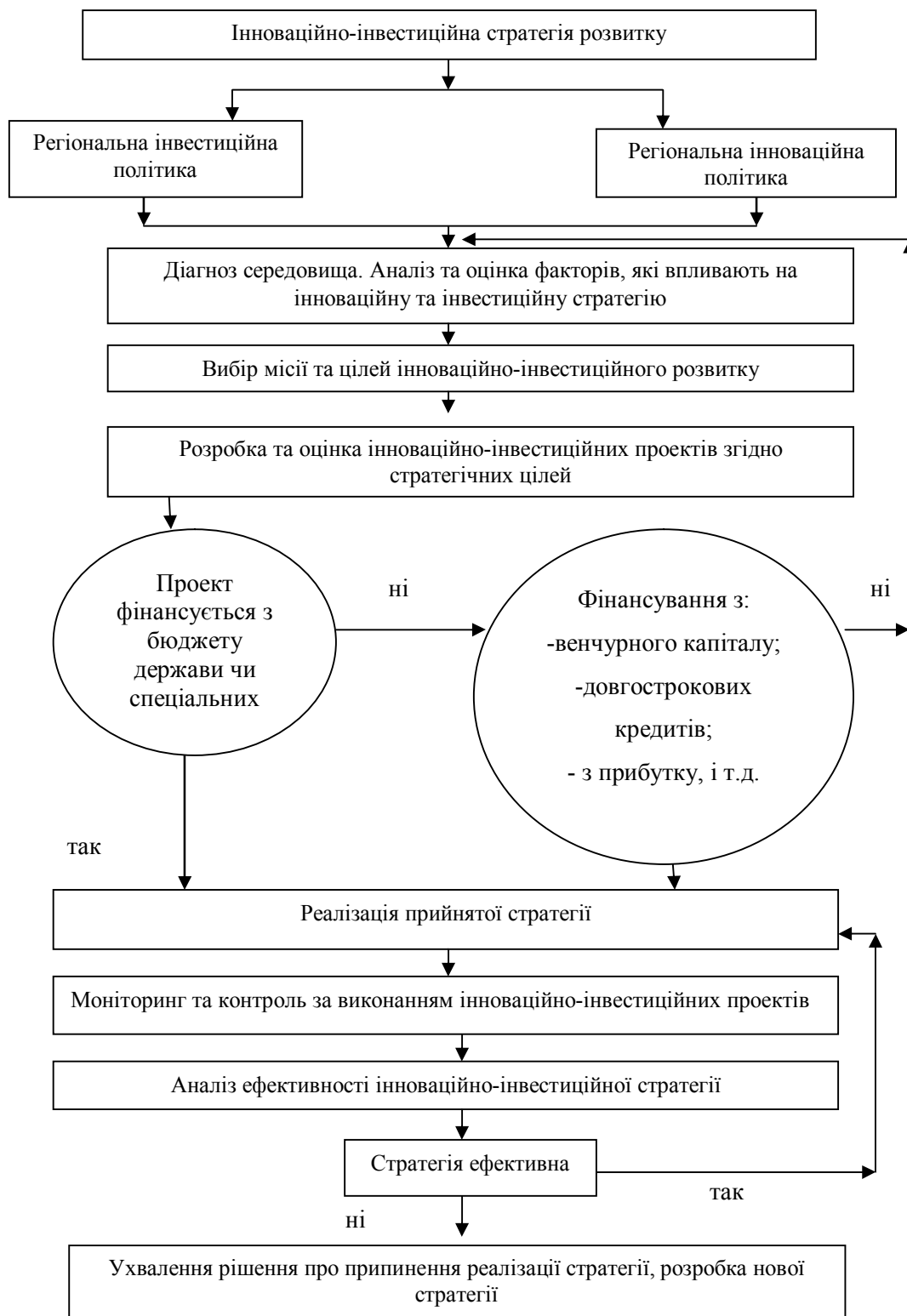

Рис. 1 – Алгоритм формування стратегії інноваційно-інвестиційного розвитку

Активізація інноваційної діяльності підприємств в умовах ринкової економіки пов'язана, насамперед, з пошуком джерел і форм інвестування, які мають забезпечити баланс між інноваційними витратами та фінансовими можливостями.

Отже, інвестиційно-інноваційна стратегія – це довгострокова та розрахована перспективна програма.

Тому Україні треба поставити перед собою завдання інвестиційно-інноваційної стратегії, для підвищення конкурентоспроможності національної економіки та розвитку науки і техніки.

Підводячи підсумок, слід зазначити, що реалізація інвестиційно-інноваційної стратегії призведе не тільки до змін у динаміці інвестиційних та інноваційних процесів, а й до змін їхніх принципів, методів, механізмів реалізації, критеріїв прийняття управлінських рішень. Отже сукупність змін, які з'являться у результаті реалізації інвестиційно-інноваційної стратегії, створять нову якісну визначеність, для якої буде характерною розробка та впровадження нових засобів, методів та механізмів з якісно новими властивостями.

Реалізація інвестиційно-інноваційної стратегії дозволить системно вирішувати всі проблеми, що виникають при зміні методів і підходів до інвестиційного забезпечення інноваційних процесів, раціоналізації механізму управління процесом залучення інвестицій в інновації, а також визначенні доцільності інвестування в інноваційні проекти на основі дослідження циклічної динаміки попиту на інновації [3].

Література:

1. Антонюк Л.Л., Поручник А.М., Савчук В.С. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації: Монографія. – К.: КНЕУ, 2003. – 394 с.
2. Некрасова Л.А., Моніч О.В. Процес формування інноваційно-інвестиційної стратегії підприємства та його проблеми // Науковий вісник Херсонського державного університету. – Випуск 5(2). – 2014.
3. Ніколенко Т.І. Формування інвестиційно-інноваційної стратегії розвитку економіки України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.confcontact.com/20111019/3_nikolenko.php
4. Просович О.П. стратегія інноваційно-інвестиційного розвитку регіону в умовах економічної кризи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://vlp.com.ua/files/25_26.pdf
5. Чернега В.В. Спонукальні мотиви впровадження управлінських інновацій малими підприємствами України // Наука й економіка. – №1 (9). – 2008. 6.

АВТОМАТИЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ МАТЕРІАЛЬНИМИ ПОТОКАМИ

О.О. Барабаш, к.е.н., с.н.с.

І.П. Лендер

Одеський національний політехнічний університет

Економічна сутність підприємства полягає в тому, що воно має на меті одержання прибутку, його діяльність спрямована на отримання прибутку після реалізації товару, об'єктивними умовами його існування є безперервний, постійно повторюваний процес виробництва, тобто відтворення. Налагодити ефективне функціонування підприємства у ринковій економіці, уникнути кризи та банкрутства можна лише при наявності чіткої, досконалої форми організації господарювання. Одним з вагомих заходів на цьому шляху є організація виробничої логістики. Інтерес до логістики зумовлений актуалізацією проблеми виживання та підвищення конкурентоспроможності в умовах ринку покупця, оскільки логістичний підхід є важливою складовою у забезпеченні адаптивності мікроекономічних систем. [1, с.20] На мікрорівні виробничої логістика виступає центром управління, планування, координації та контролю всіх основних потоків, наявних на промисловому підприємстві: матеріальних, інформаційних та інших. Тут логістичні системи є рядом підсистем, що перебувають у відносинах і зв'язках одна з одною, утворюють певну цілісність, єдність. Ці